

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. GALATEN 1 : 8.

Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden den Vader en den Zoon.

II JOHANNES 1 : 9.

No. 17.

1 September 1906.

11de Jaargang.

REDEVOERING

Door PRESIDENT JOSEPH F. SMITH gehouden te AMSTERDAM,
8 Augustus 1906.

Het doet mij veel genoegen, mijne broederen en zusters, dat ik heden avond met u in vergadering ben, en het verblijdt mij, op uw gelaat dien geest te zien, die hen die het Evangelie van Jezus Christus ontvangen hebben, vergezelt. Ik zie uw aangezicht en zie degenen die het Evangelie hebben omhelsd. Hoewel wij vreemdelingen zijn, maakt de Geest des Evangelies ons nochtans broederen en zusters, en dit is voor mij een bron van blijdschap en voldoening. De Geest des Heeren geeft hun die hem ontvangen, een vriendelijke uitdrukking; als wij; dien Geest genieten, zien wij in elkander broederen en zusters, welka land wij ook bewonen.

Ik ben gelukkig dat ik tot u, mijne broederen en zusters, kan zeggen dat ik het Evangelie van Jezus altijd liefgehad heb. Toen ik een jongen slechts 15 jaren oud was, werd ik op zending geroepen om het Evangelie in den vreemde te verkondigen. Ik begaf mij naar de eilanden der zee, waar ik een vreemde taal moest leeren, zooals sommige van deze mijne broederen hebben moeten doen, en ik gevoelde toen in mijn hart dat ik gezonden was om het woord des levens aan de volkeren der wereld te prediken, en sedert dien tijd is dat gevoelen in mijn geloof en in mijn hart sterker geworden.

Ik herinner mij duidelijk, den Profeet Joseph Smith gezien te hebben, toen ik een kleine jongen was. Ik heb op zijne knie gezeten; ik heb in zijn huis gespeeld in mijne kinderjaren; en ik heb, toen hij vermoord was, uit Carthage zijn levenloos lichaam zien tehuis brengen, en mijn

eigen vader viel met zijnen broeder voor de getuigenis, die zij aan de wereld gaven. Ik wist, dat mijn vader en de Profeet Joseph Smith goede, reine mannen waren, mannen die geloof in God hadden, die gewillig waren om voor de waarheid hun leven neer te leggen, en zij hebben in waarheid hun getuigenis verzegeld met hun bloed. In mijn kinderjaren en jeugd was ik met Pres. Brigham Young goed bekend en bevriend. Hij heeft mij als een zijner eigen kinderen behandeld. Ik heb alle gelegenheid gehad om hem te kennen, en kan u, mijne broederen en zusters, betuigen, dat hij een man Gods was. Ik ben ook gedurende mijn gansche leven met Pres. John Taylor, Wilford Woodruff, en Lorenzo Snow bevriend geweest. Ik heb hen in moeilijkheden en beproevingen gezien en kan getuigenis geven dat zij reine, oprechte, eerbare, getrouwe mannen waren. De Heere was met hen in hunne bediening en heeft hen in hunne hooge roepingen ondersteund, en Hij gaf hun Zijn woord om het tot het volk waarover zij presideerden, te spreken, en ik ben gelukkig, dat ik het voorrecht heb om u heden avond mijn getuigenis te geven, en ik ben mijnen Vader in den hemel dankbaar, dat zoo vele goede menschen dezer groote stad het Evangelie van den Zoon van God hebben aangenomen, hetwelk inderdaad de kracht Gods is tot zaligheid, voor allen die het aannemen.

Het Evangelie van Jezus Christus zal altijd goede mannen beter maken, en indien zij die slecht geweest zijn, het willen aannemen, zal het hen van hunne zonden reinigen, en hen in gemeenschap brengen met den Heere. Het „Mormonisme” zooals het genoemd wordt, zal goede burgers vormen in alle landen waar zij leven, hetzij in dit land of in eenig ander land onder de zon. Zij die het Evangelie ontvangen, zullen er beter door worden, en dat is het doel van het Evangelie, n.l. ons beter te maken. Het zal betere mannen en betere vrouwen maken, en betere echtgenooten, en betere vaders en moeders, en betere kinderen, indien zij slechts naar deszelfs voorschriften willen leven; en deze jonge mannen, die hier zijn als uwe leeraren, zijn in de Kerk van Jezus Christus opgevoed geworden. Voor het meerendeel zijn zij geboren van ouders die leden van de Kerk zijn, en zijn geboren onder de zegeningen van het Nieuw en Eeuwig Verbond. Zij zijn, in gehoorzaamheid aan de roeping van het Heilige Priesterschap, naar dit hun vreemde land gekomen, om uwe taal te leeren, om met u in gerechtigheid om te gaan, om voor u en de heele wereld goede voorbeelden te stellen, en om u den weg te toonen dien gij moet bewandelen om het eeuwige leven te verkrijgen; en ik bid God, mijn Vader, deze jonge mannen te zegenen, hen in de waarheid te ondersteunen en hen grondig in den geest hunner zending te bevestigen, opdat zij inderdaad trouwe gidsen en leidlieden van de Heiligen in dit land mogen zijn, en van allen die wenschen bekend te worden met de beginselen van het Evangelie en het rechte, smalle pad dat terugleidt tot de tegenwoordigheid des Heeren. Zij be-

hooren omzichtig te leven, en zich rein en onbevlekt van de wereld te houden; zij behooren geen van de gewoonten en dwaasheden der wereld te volgen, maar zij behooren boven al deze dingen te leven en een navolgenswaardig voorbeeld in hun leven te geven, zoodat zij de liefde en het vertrouwen van het volk, waaronder zij arbeiden, mogen winnen, en dat zij goede, eerbare zendingen mogen vervullen, en wanneer zij ontslagen zijn, rein en door de zonden der wereld onbesmet naar huis mogen terugkeeren.

Mijne broederen en zusters, het Evangelie leert ons reinheid van leven, elkander lief te hebben, goed te zijn tegenover iedereen, een vriend te zijn voor de menschen in de wereld, en onze lichten zoo te laten schijnen, dat zij onze goede werken mogen zien en onzen Vader, die in de Hemelen is, verheerlijken. Wij moeten getrouw zijn aan het verbond in de wateren des doops gemaakt, waardoor wij wedergeboren worden uit water en geest, en inderdaad de aangenomen kinderen van onzen Vader en mede-erfgenamen met onzen Heere en Verlosser Jezus Christus, worden.

Moge de Heere u zegenen. Ik weet niet hoe lang ik mijne rede zal uitstrekken, maar ik moet u wederom zeggen, dat het mij verblijdt u te zien. Ik ben dankbaar dat gij het Evangelie ontvangen hebt. Ik hoop dat de dag zal komen, wanneer gij in staat zult zijn u bij ons aan te sluiten in Zion, maar ik raad u niet aan om in haast te zijn. Ik vertrouw dat gij in uw vaderland aan het Evangelie dat gij ontvangen hebt, getrouw zult blijven, dat gij bekwaam moogt zijn om al de beproevingen, die de Heere over u moge brengen, moogt verdragen. Het is door beproevingen, door moeilijkheden te ontmoeten, door den tegenstand en het ongeloof van de wereld het hoofd te bieden, dat wij sterkte verkrijgen, dat ons geloof vermeerderd wordt, dat ons begrip wijder wordt, en dat wij een dieper en sterker inzicht bekomen in de beginselen die wij ontvangen hebben.

Ik moet u zeggen, mijne broederen en zusters, dat ik weet dat het Evangelie waarachtig is. Ik gevoel het in mijn gansche ziel; en dat Joseph Smith een Profeet des Heeren was; dat hij door de macht Gods werd verwekt om het werk te doen, dat hij gedaan heeft. Het kon door de macht des menschen niet hebben gedaan worden. Van af den dag toen de Profeet Joseph Smith zijn eerste visioen ontving, heeft de wereld hem tegengestaan; de predikers der wereld verklaarden, dat de hemelen over de hoofden der menschen waren verzegeld, dat de kánon der Schrift volledig was, dat er geen gezanten Gods tot den mensch meer zouden komen, dat het gansche Evangelie aan de wereld was gegeven, en dat het daarom niet recht was, dat iemand, in 't bijzonder een kind zooals Joseph was, zou vergeven dat de hemelen waren geopend geworden, dat engelen van boven waren nedergekomen en Gods wil wederom aan de menschelijke ziel hadden bekend gemaakt;

en Joseph kwam tegenover al deze tegenwerpingen te staan, en het verwekte haat tegen hem in de harten dergenen die godsdienstleeraars waren, en aldus werd hij gesteld tegenover het vooroordeel, den haat en de vijandschap van al de godsdienstige menschen der wereld. Vanaf het begin zochten zij hem het leven te benemen. Niet een oogenblik van zijn leven, van den tijd toen hij zijne zending begon tot zij zijn bloed vergoten, was zijn leven veilig of niet bedreigd, maar de Heere behoedde hem tot Hij Zijne Kerk georganiseerd had, tot Hij de kennis van de eerste beginselen van het Evangelie had hersteld, en de kennis dat wij hier niet alleen voor onze eigen, persoonlijke zaligheid waren, maar ook voor de verlossing van hen die zonder de kennis van het Evangelie gestorven waren. Hij herstelde ook de kennis, dat het huwelijk een eeuwig beginsel is, dat om op onze mannen en vrouwen en op onze kinderen in de komende wereld aanspraak te kunnen maken, wij door de macht Gods saamverbonden moeten worden, en dat alle verbonden en overeenkomsten en geloften die in dit leven niet door Hem of door Zijne volmacht zijn gemaakt, krachteloos en van geene waarde zijn nadat de menschen gestorven zijn, maar dat slechts die beginselen welke wij van God ontvangen en die verbonden welke wij door Zijn woord sluiten en welke door Zijne volmacht en Zijnen Heiligen Geest verzegeld worden, in de eeuwigheid zullen stand houden. En vele andere kostbare dingen; de doop voor de dooden, en al de andere verordeningen van het Evangelie, die tot onze zaligheid noodig zijn, zijn ook voor onze vaders en ons voorgeslacht zoo zeer noodig als voor degenen die leven, en het woord des Heeren heeft ons opgelegd om het werk te verrichten dat noodig is tot hunne verlossing uit het gevangenhuis en uit de duisternis, en om hen tot het licht van het Evangelie te brengen en hen te verbinden in het verbond van het Evangelie der eeuwige waarheid. Door den Profeet Joseph Smith zijn tot de aarde vele heerlijke dingen in hunne volheid hersteld, die in geene andere bedeeing der wereld in zulke volheid geopenbaard waren. Wij hebben dus groote reden om verheugd en overmate gelukkig te zijn, want wij hebben 's Heeren woord en Gods waarheid en volmacht ontvangen om de verordeningen des Evangelies op eene bij Hem aannemelijke wijze te bedienen.

God zegene u, dit is mijn gebed in den naam van Jezus, Amen.

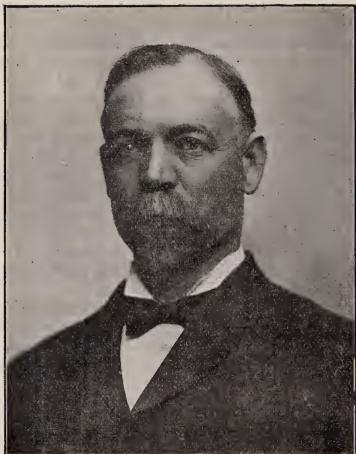

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Arnhemsche Conferentie zal D. V. Zondag 16 September gehouden worden in de Zaal Walstraat No. 6, te Arnhem. Twee vergaderingen zullen plaats hebben, n.l. ten 10 uur en ten 6 uur. Priesterschapsvergadering voor de zendelingen zal plaats hebben Maandag 17 Sept. om 10 uur.

APOSTEL GEORGE F. RICHARDS.

Apostel George F. Richards werd den 23sten Februari 1861 te Farmington, Utah, geboren. Hij is de zoon van wijlen Apostel Franklin D. Richards. Broeder George F. werd den 12den October 1873 gedoopt door Ouderling Oliver L. Robinson, die later zijn schoonvader is geworden. In zijne jeugd woonde hij de Universiteit van Deseret bij, tot hij aan het werk ging voor de spoorwegmaatschappij. Als jongeling 15 jaren oud arbeidde hij reeds in den dienst van het Evangelie als wijkleeraar, en werd op dien ouderdom door zijn vader tot Ouderling verordineerd. Den 9den Maart 1882 trad hij in het huwelijk met Zuster Alice A. Robinson. Terwijl hij te Farmington woonde, nam hij vele functiën in de Kerk waar, zooals die van Secretaris van de geregelde vergaderingen der Ouderlingen, die van wijkleeraar, zending in den Ring waarin hij woonachtig was, president der Jongelings-Ontwikkelingvereeniging, enz. Den 3den Februari 1884 werd hij tot Zeventiger verordineerd. In 1885 verhuisde hij naar Plymouth, Utah, en in 1888 naar Tooele City, Utah. Hier heeft hij vele gewichtige plaatsen bekleed, beide maatschappelijk

en kerkelijk, was gedurende twee jaren een ambtenaar der provincie en andere twee jaren volksvertegenwoordiger van Tooele County in de Tweede Kamer van den Staat Utah. In Januari 1890 werd hij door President Francis M. Lyman tot Hoogepriester verordineerd, en gekozen als tweeden Raadgever tot den President van den Tooele Ring van Zion; later als Eersten Raadgever. In Juli 1893 werd hij door Pres. Francis M. Lyman tot Patriarch verordineerd. In deze waardigheid heeft hij meer dan 350 menschen gezegend met patriarchale zegeningen.

Bij de gelegenheid der onthulling van het monument ter nagedachtenis van den Profeet Joseph Smith, in de maand December 1905, in den Staat New-York, maakte Ouderling Geo F. Richards, met zijne vrouw en hun jongsten zoon, deel uit van het gezelschap uit Utah, dat met Pres. Joseph F. Smith reisde.

Tijdens de Algemeene Conferentie die in de maand April 1906 te Salt Lake City werd gehouden, werd hij tot het Apostelambt beroepen en door President Joseph F. Smith verordineerd.

Een zijner zonen, Ouderling Le Grand Richards, is in de Nederlandsch-Belgische Zending werkzaam, als Secretaris van de Zending.

Apostel Richards heeft zijn leven besteed te midden van zijn gezin, en zijn gedrag is voorbeeldig. Hij toont een levendig belang in zijne kinderen, en leert hun door raad en voorbeeld hoe zij behooren te leven en in woord, daad en gedachte voorzichtig en nauwgezet te zijn.

Broeder Le Grand zegt van zijn vader: „Ik heb hem nooit hooren liegen, ook niet wanneer het in zijn voordeel geweest ware, of wanneer hij er geldelijke winst door had kunnen behalen. Ik heb hem nooit, zelfs niet wanneer hij groote reden tot ergernis en boosheid had, uitdrukkingen hooren bezigen die het voor zijne kinderen niet gepast zou zijn te gebruiken. Hij leerde ons den Sabbatdag te heiligen, en liet ons b.v. niet toe om op Zondag te gaan rijden. Liever gaf hij ons dan, op een anderen dag der week, een halven dag vrij, en het gebruik van paard en rijtuig, met verzuim van onze werkzaamheden op de boerderij, om ons genoegen te geven.

„Hij is altijd een hard werker geweest, en zijne zonen hebben geleerd met hem te werken. De landbouwers in onze streek hebben de gewoonte om in het najaar naar de bergen te gaan en een wintervoorraad brandhout te halen, zoodat zij wanneer de sneeuw komt gezellig bij het vuur kunnen zitten; wij echter werkten op de boerderij, tot de sneeuw ons daarin verhinderde, en trokken dan eerst naar de bergen, om onzen houtvoorraad aan te voeren. Mijn vader was nooit ledig, zelfs niet in den winter, wanneer vele menschen het leven gemakkelijk nemen.

„Tegen het einde van ieder jaar riep hij zijne zonen om zich heen, en rekende met hen nauwkeurig na, hoeveel ieder gedurende het jaar had verdiend, en dan betaalde ieder zijn tiende.

„Ik ben getuige van vele gaven en krachten van het Evangelie, die mijn vader in zijne bediening heeft genoten. De kranken zijn onder zijne handen genezen geworden, beide in zijn eigen gezin en in andere familiën. Hij heeft velen getuigenis hooren afleggen van de vervulling van de zegeningen, die hij, in zijne roeping als Patriarch, op hunne hoofden had uitgesproken. Toen hij, bij zekere gelegenheid, een zegening uitsprak over een oud man met name Broeder Lee die langen tijd ziek was geweest, zeide een stem in duidelijke woorden, alsof een persoon tot hem sprak: „Zegen hem niet te veel op deze aarde, want zijne dagen zijn kort.” Hij volgde de inspiratie des Geestes, en toen hij zijne handen van het hoofd van den broeder afnam, waren verscheidene zusters in het andere eind van het grootte vertrek met elkander in gesprek, en de vrouw van den ouden man drukte hare teleurstelling uit en vond er fout mede, dat Broeder Richards hem geene herstelling en verlenging des levens had beloofd. De stem kwam wederom tot hem, en hij zeide: „Indien ik door den Geest des Heeren geïnspireerd ben, zal de broeder morgen sterven,” een zeker tijdstip van den dag noemende. Allen die in het vertrek aanwezig waren, zijn getuigen van het feit, dat hij den volgenden dag is overleden, juist op den tijd welke door de stem des Geestes was aangekondigd.

„Op velerlei wijze is hij door de openbaringen des Heeren verkwikt geworden, door droomen en op andere wijze. Omtrent tien dagen voor hij tot het Apostelambt geroepen werd, verscheen de Heiland hem in een droom en omarmde hem. Hij schreef mij den volgenden dag: „Verleden nacht heb ik een merkwaardigen droom gehad. Ik zag den Zaligmaker, die mij in Zijne armen nam. De gevoelens kan ik niet beschrijven, maar ik denk dat het een voorgevoel des hemels was. Ik verwacht hiernaals niets beters. De waarste liefde van den man tot de vrouw kan er niet mede vergeleken worden. Mogen wij getrouw zijn en iedere noodige opoffering maken, om den zegen te ontvangen dat wij voor immer in Zijne tegenwoordigheid mogen leven.” Er enkele maanden later wederom over schrijvende, zeide hij: „Ik gevoelde dat ik een voorsmaak des hemels had gehad door de liefde des Heeren, daar het mijn gansche wezen doordrong. Het lied „Gij zijt mijn hoogste goed; Mijn ziel heeft u van noode” heeft sedertdien voor mij meer bekoring dan ooit te voren. Niets is meer waar, dan dat in de tegenwoordigheid Gods of als men door Zijne liefde omringd is, de verzoeeking hare macht verliezen.”

„Hij is een man, wiens eerste gedachte niet is geweest om de rijkdommen dezer wereld na te jagen, maar het Koninkrijk Gods, vertrouwend op de woorden van zijn Verlosser, dat alle andere dingen hem zouden toegeworpen worden. Hij gevoelt zich gelukkig en van den Heere gezegend, nu hij al zijn tijd kan wijden aan de verlossing van de zielen der menschen en de bevordering van 's Heeren werk op aarde.”

MAAR ÉÉN BED VOOR ALLEN.

Reizigers die sommige deelen van de Zuidelijke Staten (Ver. St.) per wagen doortrekken, waar geen spoorwegen liggen, zijn somtijds genoodzaakt van de gastvrijheid der inwoners gebruik te maken. Een kleine Kentuckyer met humoristische oogen, vertelt zijne ondervinding als volgt:

„Ik reisde verlede maand in Louisiana met J. S. Carey dwars het land door, toen we in een eenzame streek de weg verloren, juist als het donker begon te worden. We reden nog een goed eind door, nadat de zon ondergegaan was. Op eens zagen w' een licht voor ons uit, en ik verzeker je, dat we toen een beetje meer op ons gemak waren. Wij reden nader en vonden dat het een huis was. En toen ik een paar schreeuwen gaf als een verloren kalf, kwam de man naar buite, en wij vroegen hem of hij ons voor de nacht onder dak kon brengen. Hij keek eens bedenkelijk naar ons, en zei: „Als g'u der in kunt schikken, is 't mijn goed.” Dus, we spanden uit, en gingen naar binnen. 't Was een hut met twee kamers, en zwermde van de kinderen. Hij had er zes, van 4 tot 11 jaar oud, en daar er maar één bed scheen te zijn, vroeg Stoney en ik onszelven af, wat er van ons terecht moest komen.

Zij gaven ons eten, spek en boonen, 't beste wat z' in huis hadden, en toen deed de oude vrouw de twee kleinsten naar bed. Zij viele direct in slaap. Toen nam ze die er uit, lag ze in de hoek van de kamer op de grond neer, en deed de twee volgende naar bed, en zoo voorts. Toen de kindere allemaal in slaap waren op de grond, gingen de ouwe lui in de andere kamer en zeiden da we naar bed konde gaan als we wilden, en daar we verschrikkelijk moei waren, lieten we 't ons geen tweede keer zeggen.

Wel, meneertje, de volgende morgen toen we wakker werden, lagen we alle twee in de hoek bij de kinderen, en de oude lui hadden het bed.

Lippincott's Magazine.

AARDBEVING IN ZUID-AMERIKA.

Een nieuw en ontzettend oordeel dat deze aarde getroffen heeft, is de groote aardbeving, welke den 16den Augustus j.l. een ontzaglijke verwoesting langs de westkust van Zuid-Amerika heeft aangericht. Verscheidene steden en vele kleinere plaatsen zijn door de ramp bezocht. Deze kwam zonder eenige waarschuwing, en veroorzaakte den dood aan een aantal personen, dat van 1500 tot 2000 geschat wordt. De mooie stad Valparaiso, in de Republiek Chili, is door de hevige aardchokken en de talrijke branden die aanstonds volgden, voor het grootste deel verwoest. De stad Santiago, Chili, heeft eveneens veel geleden. Personen, die de dooden en gekwetsten bestalen, werden op het oogenblik neergeschoten, en hun getal bedraagt meer dan 150.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

HOE ONDERHOUDT GIJ DEN SABBAT?

De Sabbat is een dag van rust — een dag van aanbidding — een dag voor de opvoeding, versterking en algemeene verbetering van het geestelijk wezen des menschen. „De Sabbat is gemaakt om den mensch, niet de mensch om den Sabbat,” zeide Jezus. Het is een dag aangevoelen voor het bepaalde doel om den mensch onderricht te verschaffen in de beginselen van geestelijk en zedelijk leven, waardoor hij zijn persoonlijk geluk, welzijn en ontwikkeling kan verkrijgen. Na zes dagen gestadig lichamelijk- en breinwerk is een andere rust noodig dan die welke door den slaap verkregen wordt; en ook heeft de geest van noode om van de aardse dingen afgeleid, en op de dingen Gods gevestigd te worden, opdat de ontwikkeling niet eenzijdig worde en de ziel niet inkrimpe en verdrooge inplaats van te gloeien en te bloeien door licht en liefde, die alleen het ware geluk aanbrengen.

Hij die den Sabbat eerbiedigt en heilig houdt, gevoelt niet alleen beter, maar is ook een beter mensch. De gevolgen zijn niet voor een oogenblik, maar zijn blijvend, en zoolang hij iedere week een dag doorbrengt zooals de Heere dat bevolen heeft, zal hij iederen dag van zijn leven hooger en hooger boven de sfeer van het koude bestaan rijzen, en opklimmen tot het ideale leven.

Onder al de instellingen den mensch voor zijne verbetering en zijn geluk geboden, is er geen die boven den Sabbat staat; en toch, hoe weinigen zijn er onder al de menschen in de wereld, die in hunne dolle jacht naar rijkdom en plezier lang genoeg stilstaan om zijne overvloedige zegeningen te ontvangen. Waar deze dag op de behoorlijke wijze aan de opvoeding van hart en ziel wordt gewijd, wordt het gemoed verzacht en het verstand en de goede eigenschappen van het hart ontwikkeld, en die personen zegent de Heere met zijn Geest; en daar wordt meer liefde in het huisgezin uitgestort, want waar de Geest Gods is, daar is liefde, en waar liefde woont, heerscht vrede, vergenoeving en geluk. Dit alles kan verkregen worden door den Sabbatdag heilig te houden. Het gebod van den Sabbat is gegeven tot het welzijn van den mensch.

Betreffende den Sabbat zeide de Heere door den Profeet Joseph Smith: „Opdat gij uzelf meer ten volle onbesmet van de wereld moogt houden, zult gij opgaan tot het huis des gebeds en avondmaal

vieren op Mijnen heiligen dag. Want deze dag is u aangewezen om van uwen arbeid te rusten, en om uwe aanbidding den Allerhoogste te brengen. Niettemin zult gij alle dagen en ten allen tijde uwe gebeden verrichten. Maar gedenkt dat gij op den dag des Heeren uwe offers zult brengen, het avondmaal des Allerhoogsten nuttigen, en uwe zonden voor uwe broederen en voor den Heere belijden. En op dezen dag zult gij geen ander werk doen, dan uw voedsel in eenvoudigheid des harten bereiden . . . . . En zoo gij deze dingen zult doen met dankzegging, met blijde harten en aangezichteu; niet met veel gelach, want dit is zonde, maar met een blijmoedig hart en een vroolijk aangezicht; voorwaar zeg ik u, dat, zoo gij deze dingen doet, de volheid der aarde voor u zal zijn. En het behaagt God, dat Hij den mensch al deze dingen gegeven heeft; want zij zijn geschapen om met wijsheid, niet in overdaad, gebruikt te worden. En in geen ding heeft de mensch schuld tegenover God, noch is Zijn toorn tegen iemand ontstoken, dan diegenen die Zijne hand niet in alle dingen erkennen en Zijne geboden niet onderhouden.”

„Gedenkt den Sabbatdag, dat gij dien heiligt.” De beteekenis van dit woord is duidelijk. Het is, dat die dag in het bijzonder aan het heilige, aan den dienst van God, en aan de geestelijke en hoogere ontwikkeling van den mensch behoort gewijd te worden. Arbeid, vermaak, en het rechte soort plezier, zijn, indien niet in overdaad, wettig en behoorlijk op al de andere zes dagen der week, maar ontheiligen den Sabbat, wanneer zulks op dezen dag wordt waargenomen. Hij die den Sabbat ontheiligt, overtreedt een van de geboden van zijn Hemelschen Vader, die het heilig-houden van dien dag als een blijvend bevel aan Zijne kinderen heeft gegeven. Het is ook met het beginsel van het heiligen des Sabbats in strijd, om anderen in het breken van de Sabbatsrust aan te moedigen, te helpen of te ondersteunen. Dit wordt gedaan door deel te nemen aan hun handeldrijven voor winst of hunne diensten voor loon. Zekere landen en steden leggen door wetgeving aan alle inrichtingen tot winstbejag de staking van het werk op gedurende den Sabbat, met eenige uitzonderingen die als onvermijdelijk beschouwd worden. Dit is zeer prijzenswaardig. Maar alle menschen, die een verlangen hebben om Gods geboden in acht te nemen — en in de eerste plaats de Heiligen der laatste Dagen — zullen inzien, dat, ook waar zulke beperkende wetten niet bestaan, het hun plicht is het van God gestelde beginsel te handhaven. Daarom behooren winkels gesloten te zijn en de menschen die niet te bezoeken dan in geval van nood, en zelfs dan is het beter, eerbiedshalve voor den Sabbat, iets te ontberen. Om dezelfde reden behoort van een ondergeschikte geen werk gevergd te worden, dan om billijke en wettelijke redenen. Het reizen op Zondag voor zaken of plezier is in strijd met het goddelijke voorschrift, en het ondernemen van uitstapjes of ander vermaak zoeken op dien dag kan

niet geschieden zonder misbruik van een geheiligden dag te maken en den geest en het gebod der heiliging van denzelven te breken. En het is evenzoo duidelijk, dat feestvieringen op Zondag misplaatst zijn, en het behoorlijk is, wanneer verjaringen en andere feestelijke gelegenheden op den rustdag vallen, de viering ervan te verdagen.

Iets anders dat hier speciaal moet genoemd worden, is de gewoonte onder de zusters in vele gezinnen, om des Zondags bewerkelijke middagmalen te bereiden. Er blijft weinig tijd voor haar over om te rusten of vergaderingen bij te wonen, indien zij dit werk te doen hebben, en het zou wel even goed zijn voor het gezin, of voor het bezoek dat aanwezig moge zijn, indien de keuken op den Sabbatdag gesloten en een „koude tafel” bereid werd. Ieder vader en man, die medegevoel heeft, zal zich gaarne eenmaal per week het genoegen van een warm middagmaal ontzeggen, opdat de getrouwe moeder en vrouw op den Sabbat rust moge genieten van de geregelde routine van het keukenwerk boven een heete kachel. Geen man met den geest eens christens zou zelfzuchtig genoeg zijn om van zijne vrouw of zijne dochters te vergen, dat zij op den Rustdag hare werkzaamheden voortzetten, terwijl hij zelf vrijheid van zijn arbeid geniet. Indien er zulke mannen zijn, zullen zij zeker niet op de voortzetting van de gewoonte aandringen, wanneer zij beseffen hoe zelfzuchtig, hoe onmeedoogend en onbillijk het is. Onze zusters werken gedurende de week even hard als de mannen, in verhouding met hare betrekkelijke kracht, en wanneer de Sabbat komt, hebben zij rust noodig zoo goed als de mannen; en wat meer is, de Heere bedoelde dat zij dien zegen zouden genieten. Het voorschrift aan de Heiligen om op den Sabbatdag op te gaan naar het huis des gebeds, en om te rusten van al het onnoodige werk, is met dezelfde kracht van toepassing op de vrouw als op den man; de bepaling, dat het voedsel bereid worde met eenvoudigheid des harten, is in 't bijzonder toe te passen op de vrouw. Hiermede bedoelt de Heere klaarblijkelijk dat slechts één gedachtenloop haar verstand zou bezighouden, en maar één verlangen haar hart zou vervullen, namelijk de aanbidding haars Gods.

Wij wenschen in geen dezer stellingen radicaal te zijn of tot uitersten te gaan, maar de belangen en voorrechten onzer zusters te verdedigen, en op het gemoed van allen te drukken de waarde van de groote zegeningen die kunnen verkregen worden door op den Sabbatdag te rusten en den tijd te besteden zooals de Heere bevolen heeft.

Die uit kinderlijken eerbied en liefde voor den God-gewijden dag, hem in alle getrouwheid onderhoudt, zal den Geest des Heeren ontvangen in eene mate die hij anders niet kan genieten, en die voortreffelijke gaven en zegeningen van dien Geest in zijn bezit zal stellen. Hij zal zelf, door het in acht nemen van den Sabbat, wederzijds geheiligd worden.

(Met uittreksels uit de *Elders Journal*.)

R.

DE ZENDELINGEN IN DE ZONDAGSCHOOL.

Door President JOSEPH F. SMITH, in de „*Juvenile Instructor*.”

Menigmaal zijn deze paginas gebruikt geworden tot het geven van raad en onderricht aan de Ouderlingen in actieven dienst in het zendingsveld. Het doel van dit schrijven is meer bepaald met het oog op de zendingen in het veld, met betrekking tot de Zondagscholen die in hunne afdeeling in werking zijn.

In overeenkomst met de voorschriften van het Algemeen Bestuur en onder goedkeuring van de presideerende autoriteiten der Kerk, en als een rechtstreeksch gevolg van de gewillige pogingen van onze zendingen, worden zondagscholen gevoerd in zeer vele vertakkingen in bijna al de Zendingsevelden in de wereld. In de grootere vertakkingen en in het bijzonder in de nabijheid van hoofdkantoren van Zendingen, Conferentiën en districten, in het algemeen in de grootere steden, zijn de zendingen binnen bereik, en velen hebben de gelegenheid om de Zondagschool-bijeenkomsten geregeld bij te wonen. Dit zal ongetwijfeld door de zendingen en door de lokale leden van de Kerk, die deel hebben aan het zondagschoolwerk, begrepen worden.

In de zondagscholen die aldus gelegen zijn, behooren hare presidenten alle mogelijke hulp van de zendingen van het district te zoeken; en het is zekerlijk een deel van het zendingswerk, om de belangen der zondagschool naarstig te dienen.

Zondagscholen die zoo zijn gelegen, dat zij aanspraak kunnen maken op de diensten van de broeders zendingen, behooren gerekend te kunnen worden onder de model-scholen van de Kerk. Ouderlingen in het zendingsveld hebben veel betere gelegenheid tot studie en voorbereiding dan hunne hard-werkende collega's te huis hebben, en wat de zondagschool-lessen aangaat, die van week tot week worden opgegeven — de zendingen behooren ten allen tijde bereid te zijn om onmiddellijk de leiding van het werk eener klas in handen te nemen.

In sommige deelen van het zendingsveld zijn de zendingen beide ijverig en bekwaam in deze afdeeling van het werk dat van hen vereischt wordt. Zulke gunstige toestanden zijn echter lang niet algemeen. Zekere gevallen zijn tot onze aandacht gekomen, waar zendingen, die de zondagschool van eene vertakking bijwonen, gerekend moeten worden onder de minst werkzame leden.

Met overvloedigen tijd tot hunne beschikking, moet nalatigheid van den zending in de voorbereiding en de studie beschouwd worden als bewijs dat zij ernstig gebrek hebben aan den noodigen ijver en den geest hunner roeping. Wanneer de Ouderling belang in zijn werk verliest, neemt zijne nuttigheid een einde. Traagheid is een onmiskenbaar teeken van het verflauwen der belangstelling en van het verminderen der bekwaamheid.

Is het mogelijk dat er Ouderlingen zijn, die ingeschreven zijn als in actieven dienst in het zendingsveld, en die met deze noodlottige kwaal behebt zijn? Onverschilligheid en halfhartigheid zijn kwalen die de ziel vernietigen, en wat meer is, zij zijn even besmettelijk als de pokken of de geele koorts.

De resideerende ambtenaren in de Zendingen doen wel, indien zij altijd wakende zijn, opdat het eerste teeken van deze verraderlijke kwaal niet ongemerkt blijve, en opdat de verlamdende ziekte zich niet vastzette door niet bestreden te worden. Is het noodig om te zeggen, dat geene poging van die ambtenaren het gewenschte gevolg zal hebben, indien zij zelven zijn aangetast? Het voorbeeld alleen kan aan het voorschrift kracht geven als een geneesmiddel voor traagheid.

De zendingen, die in een zondagschool-district gestationeerd zijn, behooren op de naamlijst van de boeken der school te staan. Als leden van zulk eene school zijn zij geene bevoorrechte personen, op wie de regelen der school niet van toepassing zijn; integendeel, er wordt verwacht dat zij voorbeelden zullen zijn, waardige voorbeelden van degelijkheid beide in voorbereiding der lessen en in gedrag. Aldus ingeschreven Ouderlingen zijn natuurlijk onderhevig aan beroeping en aanwijzing door hunne resideerende ambtenaren tot speciale plichten, en zulke aanwijzingen gaan voor bij al de zondagschoolplichten; maar indien hij geregeld aanwezig is, komt de zending aan zijnen plicht tekort, zoo hij anders dan een *model-lid* van de zondagschool is. Hetzij dat hij een leeraar of een leerling is in de klas, of president of een gewoon lid in de school, VAN HEM WORDT DEN GETROUWSTEN DIENST EN TOEWIJDING VERWACHT. De kinderen van de ouders in de vertakking beschouwen den Ouderling van Zion als een man, die boven andere mannen in het algemeen staat; hij is de brenger van eene boodschap van den hemel. Indien zoo iemand toont zich niet voldoende voorbereid te hebben, of onbekwaamheid in het zondagschoolwerk aan den dag legt, zal het geloof van hen die tot hem als hun voorganger opzien, wellicht lijden; en de zorgelooze zal de gevolgen van het onwaardige voorbeeld niet ontgaan.

Een van de Algemeene Ambtenaren van onze Zondagschool-organisatie is onlangs van een lange reis teruggekeerd, in den loop derwelke hij een aantal zondagscholen in ver verspreide Zendingen, Conferentiën en vertakkingen heeft bezocht. Hij brengt met dankbare voldoening bericht van het uitmuntende werk in vele zondagscholen waargenomen. Maar hij voegt er met leedwezen aan toe, dat in andere plaatsen de bewijzen van onbekwaamheid van sommige zendingen duidelijk zijn, met de onvermijdelijke gevolgen.

Laat ons niet vergeten, dat de Ouderling op zijne zending is als een soldaat in actieven dienst. Zijn geheele tijd, al zijne talenten, zijn

onverdeelde pogingen en kracht zijn vereischt, zoo lang hij in het zendingsveld is. Van de Zondagscholen die onder hare leden zulke ingeschreven zendelingen tellen, wordt veel verwacht.

All the Elders in this Mission are requested to conform to the instructions contained in the above article from President Joseph F. Smith.

ALEX NIBLEY, *President.*

UIT DE ZENDING.

De „STER” ontving van Ouderling L. G. Hardy uit Utrecht eene lijst van 3 nieuwe inteekenaren, behalve een uit Dordrecht een poos geleden; van Pres. W. L. Brimhall ook 3, en van Pres. H. van Braak, 2.

Ook is te melden het inzenden, door een aantal zendelingen, gedurende de laatste drie maanden, van den naam van een nieuw inteekeenaar door elk hunner uit verschillende plaatsen van de Ned.-Belg. Zending.

Pres. H. van Braak laat zijn kans niet voorbijgaan. Gezusters J. H. en C. Göbel, de eerstgenoemde van Rotterdam, de andere van Dordrecht, die een paar vacantedagen te Groningen kwamen doorbrengen, werden aanstonds aan het werk gezet. Zij verkochten elk een 35tal *Vr. Discussies*, en verspreidden een hoop tractaten, en zij verklaren dat er geen gelukkiger werk is en dat zij er veel blijdschap in genoten hebben. Zuster C. Göbel verkocht ook 25 boekjes te Dordrecht.

De „*Vriendschappelijke Discussie*” biedt den broederen en zusters, die ondernemend zijn en gaarne iets voor het Evangelie doen, een voortreffelijke gelegenheid, door deze boekjes te verspreiden. Waar ze kunnen verkocht in plaats van weggegeven worden, is het ons inziens beter, want ondervinding heeft geleerd dat een gratis verkregen traktaat of boekje eer ongelezen terzijde wordt gelegd dan datgene waarvoor men betaald heeft. Het zou ook sommigen broeders en zusters te veel kosten, om een groot aantal dezer brochures vrij uit te geven. Eenige broeders en eenige zusters van de Rotterdamsche gemeente, en de zendelingen, verkoopen van deze boeken, en wat zij doen kan zeker overal gedaan worden.

ONTSLAGEN.

25 Augustus. — Ouderling Herman J. Westbroek is eervol van zijne werkzaamheden in de Ned.-Belg. Zending ontslagen. Hij arriveerde 31 Januari 1904 in de Zending, en is eerst 9 maanden in de Groninger Conferentie werkzaam geweest; daarna 17 maanden in de Amsterdamsche en verder 5 maanden in de Rotterdamsche Conferentie.

IN DE ZENDING ELDERS.

In den Staat Mississippi (Ver. St.) werden tusschen den 8sten Mei en den 24sten Mei jl. 48 personen gedoopt tot leden van de Kerk. In de Zending der Zuidelijke Staten (Ver. St.) werden gedurende de zes weken eindigende 6 Aug. gedoopt 102 personen.

Te Darbun, in den Staat Mississippi, bestaat eene vertakking van omtrent 39 leden van de Kerk; maar zij zijn vol geloof en goede werken, en zij zijn ondernemend. In het voorjaar van dit jaar gingen zij te werk om een eigen houten kerkgebouw op te richten. Een broeder schonk een stuk land, en de Heiligen droegen mildelijk bij in middelen en arbeid, zoodat het kleine gebouw den 22sten Mei voltooid en geheel betaald was.

De Nieuw-Zeelandse Zending van de Heiligen der laatste Dagen telt 54 zendelingen, waarvan er 18 onder de Europeanen arbeiden. Het werk gaat er goed vooruit.

Onze zendelingen te Norton, Engeland, bezochten eene bijeenkomst van de Congregationale Kerk in die plaats, en werden door den predikant uitgenoodigd om den volgenden Zondag (1 Juni) de beurt in zijne kerk waar te nemen. Hij bood hun aan om de vergadering goed te adverteeren. Hij woonde ook zelf de vergadering bij, en dankte hen na afloop derzelve, en zeide: „Moge de Heere de woorden zegenen, die heden avond gesproken zijn.”

De *Deseret News* en andere bladen uit Utah bevatten het treurige bericht van het overlijden van drie onzer jeugdige zendelingen in de Vereenigde Staten. Ouderling Aaron W. Jackson, van Ogden, Utah, bevond zich met zijne twee metgezellen in de Zwarte Rivier boven La Cross, Wisconsin, om zich door zwemmen te verfrischen. Door vermoeienis of kramp overvallen, verdronk hij, terwijl zijne makkers vergeefsche pogingen aanwendden om hem te redden.

Een andere zending was Ouderling Thomas J. Blair, van Luna, New-Mexico. Hij werd, na eene zending van 28 maanden volbracht te hebben, door typhus-malariakoortsen aangetast, en bezweek op weg naar zijn tehuis. Zijne ouders, die hem tegemoet waren gekomen, waren de twee laatste dagen bij hem.

De derde is Ouderling Wallace L. Johnson, van Linden, Utah, die te Albany, Staat New-York, is overleden. Hij was sedert April 1905 op zending.

Zij waren schrandere, edele jongelieden, ijverig in het Evangelie. Hunne zending en werkzaamheid ontvouwt zich verder in een betere sfeer.

DE SPLINTER IN HET OOG.

Het volgende is eene vertaling van een onzer Engelsche liederen, waarvan de muziek is te vinden in de „Psalmody” onder nummer 217.

<p>Waarheid spreekt tot onze zinnen, 't Evangelie openbaart: Die spreidt ergernis en smarten, Weet', dat hij zich wee vergaart.</p> <p>Jezus raadt mij: „Vel geen oordeel, Anders treft u 't oordeel weer; Naar de mate die gij uitmeet, Zoo vergeldt u eens de Heer.”</p> <p>Ben ik needrig en zachtmoedig, Zoo geeft God mij eens 't gericht; Min ik andren zonder wanguust, Dan sta ik in 't reine licht.</p> <p>Het vereischt gestadig werken, Om te doen heel zijn gebod; D' echte liefde tot den naaste Houdt mij op den weg tot God.</p> <p>Eenmaal zeide ik tot mijn broeder: „k Zie een splinter in uw oog, Zijt g'een vriend, sta mij toch toe dan Dat ik hem er uitdoen moog.”</p>	<p>Duidlijk was de splinter niet, want Nevelig was mijn gezicht; 't Onderzoek van eigen oog wees Dat een balk m' ontnam het licht.</p> <p>Eer 'k, uit liefde tot mijn broeder, Van den splinter hem bevrijd, Schijne 't licht in mij meer helder: —RAAK UW EIGEN BALK EERST KWIJT!</p> <p>Streng berispt heb ik zoo dikwerf Voor een loutre nietigheid. — Uit mijn oog de balk eerst weg! Nu Tranen van berouw geschreid!</p> <p>Reine liefde is algenezend, Heeft een grief vaak bijgelegd; Toen ik zag mijns broeders fouten, Was ik niet geheel in 't recht.</p> <p>Neen, ik wil geen aanstoot nemen; Jezus zelf gaf mij den wenk: Splinters, die zijn als een bobbel, Als ik eerst den balk bedenk.</p>
---	---

R.

OVERLEDEN.

De nieuwsbladen uit Utah bevatten het bericht van het verdrinken van Herbert Hogan, een broeder van een onzer zendelingen, Ouderling Walter F. Hogan, die nu te Amsterdam werkzaam is. Hij was een jongeling van 18 jaren. De slag treft de familie dubbel hard, daar het de tweede zoon is dien zij op jeugdigen leeftijd door verdrinken verliezen. De oudere leden van de Kerk in Holland en in Utah herinneren zich Ouderling Joseph Hogan Jr. die omtrent zes jaren geleden zijn leven verloor, terwijl hij in de nabijheid van Arnhem in den Rijn was.

I N H O U D:

Redevoering door Pres. Joseph F. Smith	Blz. 257	De Zendelingen in de Zondagschool	Blz. 268
Conferentie-Aankondiging	„ 260	Uit de Zending	„ 270
Apostel George F. Richards	„ 261	Ontslagen	„ 270
Maar één bed voor allen	„ 264	In de Zending elders	„ 271
Aardbeving in Zuid-Amerika	„ 264	De splinter in het oog	„ 272
Hoe onderhoudt gij den Sabbat	„ 265	Overleden	„ 272

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.
 Abonnementsprijs per jaar:
 Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.
 Per exemplaar 10 cent.